

James ova epištola

Dielo požadované v liste Jakuba, ktorý hovorí, že má vieru (vieru), je dielom, ktoré končí vytrvalosťou (Jak 1: 4), to znamená, že zostáva veriť v dokonalý zákon, zákon slobody (Jas 1: 4). 25).

James ova epištola

Úvod

Jakub spravodlivý, pravdepodobne jeden z Ježišových bratov (Mt 13:55; Marek 6: 3), je autorom tejto epištoly.

Brat Jakub bol obrátený až po Kristovom zmŕtvychvstaní (Ján 7: 3–5; Sk 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), stal sa jedným z vodcov jeruzalemskej cirkvi a je vymenovaný za jedného z stĺpy kostola (Gal 2,9).

List Jakuba je datovaný okolo roku 45 n. C., dosť pred prvým koncilom v Jeruzaleme, ktorý sa konal okolo 50 d. C., ktorá robí najstaršiu novozákonnú epištoľu. Podľa historika Flávia Josefa bol Tiago zabitý okolo roku 62 d. Ç.

Adresátmi epištoly sú rozptýlení Židia konvertovaní na kresťanstvo (Jak 1: 1), a teda Židia majú svojský strohý tón a jazyk.

Pri písaní tejto epištoly sa Jakub snažil postaviť proti židovskému učeniu viery v jediného Boha a učeniu evanjelia, ktorým je viera v Ježiša Krista, pretože je zbytočné tvrdiť, že verí v Boha, ale že neposlúcha Božie prikázanie. Boh, ktorý má veriť v Krista. Jakubov prístup nám pripomína to, čo Ježiš učil: „NEDOVOLTE, aby sa vaše srdce trápilo; veríte v Boha,

veríte aj vo mňa “(Ján 14: 1), čo ukazuje relevantnosť témy, ktorá sa má riešiť, z hľadiska cieľovej skupiny: Židia konvertovali na kresťanstvo.

Po celom kresťanstve sa však rozšírilo nedorozumenie o Jakubovej epištole, že bránil spásu skutkami, postavil sa proti apoštolovi k pohanom, ktorí spásu bránili vierou.

Nepochopenie Jamesovho prístupu spôsobilo, že Martin Luther nenávidel túto epištolu a nazval ju „slamenou epištolou“. Nevidel, že Jakubovo učenie sa nelíši od učenia apoštola Pavla.

Súhrn Jamesovej epištoly

Jakubova epištola sa začína nabádaním na vytrvalosť vo viere, pretože vytrvalosťou sa končí dielo viery (Jak 1: 3-4). Každý, kto vydrží skúšky bez vyblednutia, je požehnaný, pretože od Boha dostane korunu života, ktorá sa dostane tým, ktorí ho poslúchajú (milujú) (Jak 1,12).

Jakub používa výraz „viera“ v zmysle „veriaci“, „veriaci“, „dôverujúci“, na rozdiel od apoštola Pavla, ktorý tento výraz používa v zmysle „veriaci“ aj v zmysle „pravdy“, a tento druhý význam je oveľa viac používaný ako ten.

Potom Jakub predstavuje podstatu evanjelia, ktorým je nové narodenie prostredníctvom slova pravdy (Jak 1:18). Keď Jakub tvrdí, že je potrebné prijímať slovo evanjelia ako poslušný služobník, ktorým je Božia moc na záchranu (Jakub 2:21), nabáda svojich účastníkov, aby splnili to, čo je stanovené v evanjeliu, nezabúdajúc na náuku Krista (Jakub 2:21).

Jakub pripomína, že každý, kto je pozorný voči pravde evanjelia a vytrváva v nej, nie je zabudnutým poslucháčom, koná dielo ustanovené Bohom: verí v Krista (Jakub 2:25).

Vzhľadom na prácu, ktorú vyžaduje Boh, Jakub dokazuje, že byť náboženským bez obmedzenia toho, čo vychádza zo srdca, znamená klamať samého seba a že náboženstvo jednotlivca sa ukazuje márne (Jakub 2: 26–27).

Jakub opäť nazýva svojich spolubesedníkov bratmi a potom ich vyzýva, aby neprejavovali úctu ľuďom, pretože sa hlásili k viere v Krista (Jak 2,1). Ak niekto hovorí, že je vyznávačom Pána Ježiša, musí postupovať podľa tejto viery: nerešpektovanie ľudí z dôvodu pôvodu, jazyka, kmeňa, národa atď. (Jak 2:12)

Tiagov prístup sa opäť mení cez vážny prístup: – „Moji bratia“, opýtajte sa ich, či je prospešné povedať, že majú vieru, ak nemajú diela. Je možné viery bez záchrany diel?

Pojem práca v kontexte treba chápať podľa pohľadu človeka na staroveku, ktorý je výsledkom poslušnosti prikázania. U mužov v tom čase vyústenie velenia pána a poslušnosť sluhu vyústili do práce.

Prístup sa mení od ľudí k spáse. Najprv; Kto má vieru v Krista, nemôže si ho vážiť. Druhá: Kto hovorí, že má vieru v to, že Boh je jeden, ak nebude konať Božie dielo, nebude spasený.

Nejde o niekoho, kto tvrdí, že má vieru v Krista, ale niekoho, kto tvrdí, že má vieru, je však viera v jedného Boha. Kto má vieru v Krista, bude spasený, pretože to je dielo, ktoré vyžaduje Boh. Nemôžete zachrániť niekoho, kto tvrdí, že verí v Boha, ale kto neverí v Krista, pretože ten, kto koná toto dielo, nie je.

Práca vyžadovaná od tých, ktorí tvrdia, že majú vieru (viera), je práca, ktorá končí vytrvalosťou (Jak 1: 4), to znamená, že zostáva veriť v dokonalý zákon, zákon slobody (Jak 1:25)). .

Keď kresťanskí konvertiti medzi Židmi vedeli, že Božou prácou je viera v Krista, argumentom, že nestačí iba povedať, že má

vieru, zdôraznil Jakub, že je neškodné veriť v Boha a neveriť v Krista.

Prístup v kapitole 3 sa opäť mení, keď sa povie: moji bratia (Jak 3: 1). Inštruktáž je zameraná na tých, ktorí chceli byť pánmi, avšak pre toto miništrantské cvičenie je nevyhnutné byť „dokonalí“. Byť „dokonalým“ v tomto kontexte neznamena zakopnúť o slovo pravdy (Jak 3: 2), a teda bude môcť viesť telo (študenti).

Po príkladoch toho, čo je toto slovo schopné podporovať, sa opäť zmenil prístup, ktorý sa zaoberá nemožnosťou postupovať s rôznymi posolstvami od tej istej osoby, čo kontrastuje s poznaním Boha oproti múdrosti a ľudskej tradície (Jak 3,10-12)

Na záver je potrebné poučiť, že kresťania konvertovaní z radov Židov by nemali navzájom rozprávať zle (Jakub 4:11) a podľa počtu (bohatí) odkazovať na Židov, ktorí zabili Krista.

List sa uzatvára úvodnou témou: vytrvalosť (Jak 5:11), povzbudzovanie veriacich k trpezlivosti v utrpení.

Hlavné mylné predstavy o výklade

1. Pochopte, že Tiago sa zaoberá otázkami ako sociálna spravodlivosť, rozdelenie príjmu, charitatívne akcie atď .;
2. Považovať prísne napomenutie „bohatých“, ktoré hromadia statky, za pokarhanie pre tých, ktorí vlastnili hmotné bohatstvo, je potrebné nevšimnúť si, že pojem „bohatý“ je údaj platný pre Židov;
3. Pochopte, že Jakubov list je v rozpore s učením apoštola Pavla, ktorý predstavuje spásu z viery v Krista Ježiša. Jakub v skutočnosti ukazuje, že viera v Boha nie je to, čo Boh vyžaduje na spásu, ale skôr vieru v to, že Ježiš

je Kristus, dielo viery;

4. Pochopte, že na preukázanie pravosti tých, ktorí majú skutočnú vieru, sú potrebné dobré skutky. Kto má vieru v Krista podľa Písma, má skutočnú vieru, pretože to je dielo, ktoré vyžaduje Boh;
5. Zamieňajte dobré diela s ovocím, podľa ktorého je strom identifikovaný.